

Dia 19 de novembre de 1988

DEL KM 457 DE LA CARRETERA ALCOLEA-TARRAGONA A EL MOLAR

Segurament el més destacat d'avui ha estat el bon temps, la temperatura encara agradable, l'aire net i el cel blau intens amb algun núvol de cotó que acaba de donar contrast entre el blau i els verds.

El camí no és gaire fatigós i per a fer-ho més dolç trobem cireres d'arboç. Amb una hora arribem a l'ermita de St. Jeroni i Sta. Matrona. Omplim les cantimplores a la font que allí hi ha sota uns xiprers centenaris, alguns amb troncs de més de tres metres d'envergadura. Malgrat la bellesa del paratge no hi ha ningú. La manca de gent ha estat fins ara una tònica de la travessa.

Avui caminem per Ribera d'Ebre. Ens estem acostant a l'Ebre i desitgem veure'l des de qualsevol turó, però no hi ha res a fer. El bosc, de pins i oliveres, té colors de primavera amb bruc, romani i argelaga florits. Sí que dóna aquest estiuet de Sant Martí...

Pel camí la gana apreta i el pagès ha deixat les branques d'atmellers repletes, poques en quedaran després de passar el Paraigua. I bones que són!

A dos-cents metres del riu veiem per fi l'Ebre, i nosaltres que el buscàvem ben lluny... Barquer! Barquer! No, no hi ha barquer, i decidim caminar una mica més i passar pel pont del tren. Des de dalt del pont veiem desconsolats com arriba el barquer.

A Garcia encara són visibles els efectes de la batalla de l'Ebre.

Després de dinar torna a tocar pujada fins a El Molar on ja ens espera l'autocar. Tot plegat bastant suau, i divertit perquè el Joan Fons i el Jordi Torres ens renovaran el stock d'acudits.